

fælles med Købstæderne. Det, jeg vil henstille, er da, om der ikke paa en eller anden Maade kunde indrømmes Frederiksberg i dets Egenskab af en Del af Stor-København nogen Indflydelse paa Kommissionens Sammensætning.

I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget i dets Helhed til hurtig Fremme. Der er stillet i Udsigt et Forslag om Nedsættelse af et Udvalg, og jeg skal paa mit Parti's Vegne ikke rejse Indvendinger derimod. Men jeg gaar ud fra -- og det er ogsaa allerede blevet antydet af Ordføreren for Venstre --, at det er Hensigten, at denne Udvalgsbehandling skal blive overordentlig kort, thi, som jeg begyndte med at fremhæve, denne Sag haster, det gælder om at fremme den saa hurtigt, som det paa nogen Maade er muligt.

Fraenkel: Ogsaa mit Parti mener, at en Kommission som den foreslaaede er paakrævet, og jeg er tilfreds ved at se, at man har forelagt Kommissionen to Opgaver, hvoraf den ene tager Sigte paa Afhjælpning af den øjeblikkelige Nødstilstand og den anden tager et videre Sigte. Det er en fornuftig Deling af Opgaverne, fordi der kan anvendes helt andre Midler, hvor det gælder om at komme over en øjeblikkelig Nødstilstand, end hvor det gælder om at løse et Problem under en videre Synsvinkel.

Det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) fremsatte nogle Udtalelser, som jeg vil dvæle et Øjeblik ved. Det ærede Medlem mente, at det vilde være praktisk, at Jernbanerne byggede Boliger for deres Arbejdere, muligvis udenfor Byen, og satte Arbejdertog i Gang. Det har det ærede Medlem vist Ret i, og det kan ogsaa godt være, at det vilde være rigtigt, at Belysningsvæsenet og muligvis andre Institutioner fulgte efter. Men jeg ved ikke, om jeg forstod det ærede Medlem rigtigt, naar jeg syntes, at han gik videre og tænkte sig den Mulighed, at dette kunde føre Kommunen ind paa den Vej overhovedet at bygge Boliger for sine Funktionærer. Dette vilde jeg ansæ for ganske forkert. De lokale Forhold -- og derved tænker jeg ikke alene paa stedlige Forhold og Bygeforhold, men ogsaa paa Arbejdsforhold -- kan gøre det ønskeligt og nødvendigt at gaa dertil, men at betragte dette som en Konsekvens af den i og for sig uheldige og efter min Opfattelse skandaløse Bestemmelse i Københavns Kommune, at dens Funktionærer skal bo i Kommunen, synes jeg kræver en Protest.

Naar Københavns Kommune har stillet det Krav til sine Funktionærer, at de skal bo i Kommunen, har den benyttet sig af det rent økonomiske Forhold, der er mellem den og dens Funktionærer, til at gribe ind i et Forhold, som er rent personligt -- og er det i høj Grad --, nemlig Valget af ens Bolig. Er der noget, som det enkelte Menneske efter sit Temperament, efter hele sin Personlighed selv vil være Herre over, er det, hvor han skal bo. Nogle elsker at bo paa 4de Sal, andre vil være nede i Stuen, nogle ønsker at bo saa langt ude ad Landet til som muligt, andre kan ikke være lykkelige, hvis de ikke lever i Pilestræde eller Grønnegade. Forholdet her er noget fuldkommen personligt. Og jeg har ikke kunnet forstaa, at der i Københavns Kommunalbestyrelse kunde blive Flertal for en Bestemmelse, som i den Grad greb ind i den enkelte Funktionærs Liv og hans Bestemmelsesret over sine personlige Forhold. Hvis jeg har forstaaet det ærede Medlem fra Verringe rigtigt, altsaa saaledes, at han tænkte sig, at man ved Hjælp af en Lovgivning i denne Retning kunde naa dertil, at der af Kommunen ogsaa byggedes Boliger for Funktionærerne, vil jeg dertil sige, at det er allerede galt, som det er -- og jeg vil haabe, at den omtalte Bestemmelse tages tilbage ved den første Lejlighed --, men at jeg vil nedlægge en bestemt Protest mod, at dette nu føres videre i samme Retning.

Ogsaa jeg ønsker at gøre en lille Bemærkning om Kommissionens Sammensætning. For det første maa jeg som Beboer af Frederiksberg slutte mig til, hvad den ærede sidste Taler herom sagde. Ogsaa mig undrer det, at Frederiksberg Kommune ikke er taget med her. Men jeg finder det tillige underligt, at der ikke er taget Hensyn til Rigsdagen, at man ikke synes at ville have Rigsdagsmedlemmer med. Hvis det er Meningen, at den højt-ærede Minister ogsaa vil vælge Medlemmer af Rigsdagen, vil han maaske sige, om han vil gøre det ensidigt, eller om han vil lade samtlige Partier i Rigsdagen blive repræsenteret i Kommissionen.

Endnu ønsker jeg at gøre en kort Bemærkning i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) sagde om Hurtigheden. Det er et almindeligt Pligtkrav, der maa stilles til Kommissioner og Udvalg, at de arbejder saa hurtigt, de kan. Men naar der blev hentydet til et Forslag, som med det første vil komme til at foreligge her om